

מסורת הש"ס

פיצוד מברכיין

פרק שש

ברכות

מה

עין משפט ונר מצות

מאי עמא דבר. הי"ך נוקמים וכדן נגהו לצדק פתחילא שפלה וזכסוף בורה נפשות רבות ותקרין על גל מה שפלה:

הדרן עלך פיצוד מברכיין

שלשה שאבדו אחד זמין. להדמו יחד לגרוף גרסה בלשון רבים כגון נכרה: שמשעה שהיה אור תרומתו. קס"ד (ו) תרומת מעשר שלו שכל גלוי להקריבו: מעשר שני ששפדה. להפירוץ פתח להחיל הון לירושלם וחת פדיונו ועל לירושלם ויחלבו והשמש. שמשמש בסעודה ויכלו מעשרים כות כדי להעטרף מעשרים לזמון ויכלו הוי להטריף להשמיען לט"ג דמיו להיסור אין פלן גרסה פצה זמניו. כמה יוכל מעשרים ויתקייב מעשרים זמניו ויפקח מינה. לכוונתם ודי חזקתו חס יתנו לו הכוס לצדק: גמ' מה"ט. דשלקה לחוים לצרפת לירוף: גדדו ז"ה אתי. הכי שמש וכן חקרה הכו גודל הניחוד אומר לגמיה: אינן רשאי ליתקע. ולצדק גל חדק לעמנו דמקשי לה לזכות זמניו: שלשה אין שנים יא.

עירובין יד:

אשכולין פסחים זכ. שפוחות זכ"ב

לזמן כ"ג

פסחים זכ"ב יומא ע"ג: ועירובין פסחים זכ"ב לזמן מנחה: ע"כ

ז"ל רבא ב"ר שאלות פירשתי

התנקתיה אוקצא. ונזקת מוס שפון לו הנגסה כי חס לשתות מים לנמחו והנגסה הנקתיה אוקצא לין ז"ל נחשב הנאה חבל שחר מעקום שעלולם הגוף נקבה מהן זכל עינו מצדק והפילו הנקתיה אוקצא פדלמרינו לעיל (ה"ו) ולט"ג דלרפואה חתי צעי ברובי ורוב מעקום פירש דנזקא לפניו לא צעי ברובי חבל להקרוי חייב ורבינו משה פירש דלא היא דהואיל וריתו נקבה חסילו להקרוי לא צעי ברובי:

הדרן עלך פיצוד מברכיין

שלשה שאבדו פאחת תיבין לזמן אכל ידמא ומעשר ראשון שנטמלה תרומתו מעשר שני והקדש שנגפרו והשמש שאלכ בנות והפכתי בזמניו עליו ויכל טבל ומעשר ראשון שלא נטמלה תרומתו ומעשר שני והקדש שלא נפרו והשמש שאלכ פחות מכות והנקרי אין בזמניו עליו יתשים ועכרים וקמנים אין בזמניו עליהן עד כמה בזמניו עד בנות ר' יהודה אומר עד פביצה: גמ' מה"ט א"ר רב אסי דאמר קרא אבדו אתי והקרימה שמו הדר רבי אבהו א"ר אבדו רב הן בר *אבא כוזב לעונה אמן שלא יביתה קולו יותר מן המכרז שצאמר גרילו לה' אתי והקרימה שמו והדר אומר ר' שמעון כן פוי בזמניו שאין המתרגם רשאי להגביה קולו יותר מן הקורא שצאמר *משעה ודבר והאלהים יעניי בקול שפון תלמוד לומר בקול ומה תלמוד לומר בקול ופולי של משה תניא גמי רבי אינן המתרגם רשאי להגביה קולו יותר מן הקורא ואם אי אפשר למתרגם להגביה קולו כנגד הקורא ומעד הקורא קולו וקרא: אומר שנים שאבדו פאחת פליגי רב ורבי יוחנן חד אומר אס רצו לזמן אי בזמניו הן שלשה שאבדו פאחת תיבין לזמן שלשה אין שנים תא שבע * שלשה שאבדו פאחת תיבין לזמן ואין רשאי להחיל שלשה אין שנים לא שאני התם הקבעו להו בחובה מעיקרא תא שבע והשמש שהיה משמש על השנים הרי זה אוכל עמקם אע"פ שלא נתנו לו רשות הויה משמש על השלשה הרי זה אינו אוכל עמקם אלא אם פן נתנו לו רשות שאני התם דניחא

רבי שפון אומר בורה נפשות רבות וכו. פירוש לפניו ופוק חזו מאי עמא דבר וזכרה נהגה העולם לצדק להקרוי חבל לא מנינו לקשה דפליגי בללקרוי דנזקא קמא סבר דצדק לפניו ולא להקרוי ורבי טרפון סבר חף להקרוי וצדק בורה נפשות רבות חלס פן כי פריך לעיל מצד שפלה דמזכר (ליקטו) [לסיניש] ממקלותיו רצבי טרפון פסוח תפא:

רבי שפון אומר בורה נפשות רבות וכו. פירוש לפניו ופוק חזו מאי עמא דבר וזכרה נהגה העולם לצדק להקרוי חבל לא מנינו לקשה דפליגי בללקרוי דנזקא קמא סבר דצדק לפניו ולא להקרוי ורבי טרפון סבר חף להקרוי וצדק בורה נפשות רבות חלס פן כי פריך לעיל מצד שפלה דמזכר (ליקטו) [לסיניש] ממקלותיו רצבי טרפון פסוח תפא:

הדרן עלך פיצוד מברכיין

שלשה שאבדו פאחת. צדוקשלמי פריך הבא חת פאחת לין רשפון ליתלק והכא חת פאחת פייבוס לזמן וקשה לכאורה לין ז"ל קשה וכן לקטו (ה"ו) פריך קמיה חזא וזמנה שפון רשפון ליתלק פייבוס משום דפייבוס לזמן וליגי דכבי פריך הבא חת פאחת דלין רשפון ליתלק דמשמע חס נמרו לכוניתן וחד לין רשפון ליתלק חבל פחדת רשאי לגמור סעודתו ולצדק קודם חבדו ופייבוס לזמן משמע פחות זמון עליהם ואין רשפון לגמור סעודתן זה בלא זה ומשני שמואל פלן פתחילא פלן בסוף לחכו פתחילא וחסכו בסוף פליגי בה פרי אמוראי חד חמר נתנו דעפסה לחכול זהו פתחילא חכלו פזות זהו בסוף וחד חמר חכלו פזות זהו פתחילא נתנו דעפסה לחכול זהו בסוף ורבי אלפס תופס דקר *רשפון עיקר וכו"פ נתנו דעפסה לחכול כלומר סתחילא ומתחיל לחכול פזות זהו פתחילא חז ורדיו חזבת זמון עליהם חכלו פזות זהו בסוף כלומר חס פחדת התחיל קודם חבדו פזות לין

הנהגות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה עטלה תרומתו קס"ד. נ"ט נ"ל דמטוס פסוח קאמר רש"י קס"ד וע"ל דף מ"ו פ"ב ול"י פסוח ח"ס חס קחי חסיפא חל עלא נכלה תרומתו וק"ל עוב לחתי שבת דף קח פמ"י לנס וכו"פ תרומה גדולה שכל ישראל לסיפוח ודלתי קודם וכו' ע"כ זה חסר כפון:

בלין הש"ס

רוב" ד"ה חל עטל כ"ו וחפסון וכלן ומבקר ליתא קח חלל ופסחה וסיפוח חלל וכו' ורש"י: רוב" ד"ה שגס חלל חלח לין רשפון ליתלק ח' ס"ב חסופ. מען ח' כחוס גיעין דף פ"י ח"ס חסופ" דברי ר' א"ר וכו':

גמ' חסופ ופסחה

ועמ"ש חסופ ופסחה בלין כנ"ל והכרחים כנ"ל ק"ל ד"ה פ"ב